

Сетено пръпна тя та излезе,
Като изъ гняздо препелка плаха . . .
А коледари момка напетий
Забиколиха и тъй припяха:

Първа зареда

Птички пеятъ, въ небо грей зорница,
Лудо-младо !
Съ зори пада утренна росица,
Лудо-младо, —
Тебе още няма !

Мило любе за милувка чека,
Лудо-младо !
Ношъ минава, — младостъ не до века,
Лудо-младо ! —
Превара голяма !

За часъ грее на небо зорница,
Лудо-младо !
За часъ трае бисерна росица,
Лудо-младо, —
И до часъ я няма !

Съ дене имотъ, а съ години радость,
Лудо-младо !
Съ дене животъ — съ дене ли е младостъ,
Лудо-младо ?
Превара голяма !